

EØS betraktninger mm.

"Det indre marked er en avtale inngått 1. januar 1993 mellom medlemslandene i EU, med sikte på å oppnå en styrket næringsmessig integrasjon, og som et middel for å opprette Den økonomiske og monetære union."

Norske virksomheter nyter godt av å være knyttet til EUs indre marked gjennom EØS-avtalen. Fri flyt av varer, tjenester, kapital og personer. Det gjør også EUs virksomheter i et marked utvidet med EFTA-landene Norge, Luxemburg og Island.

Hvem tjener på det? Hva koster det? Er det indre markedet bare positivt?

EØS innebærer implementering av EU direktiver/lov i norsk lov.

Når er det implementering fornuftig / nødvendig, når er det ikke det? Når er det ikke akseptabelt? Ikke alle direktiver griper inn i norsk selvråderett. Eks. standardiseringdirektiver! Konesjonsdirektivet derimot gjør det.

ESA – Eftas overvåkingsorgan har ansvaret for å føre tilsyn med at EØS-avtalen blir gjennomført og etterlevd i det enkelte EØS/Efta-land.

EU Kommisjonen har tilsvarende funksjon i EU mht EØS.

Hvis man vil ut av EØS så må man vise hvorfor det var/er galt at Norge er med, OG så må man skissere hvordan samhandel med EU kan foregå uten EØS.

Videre må man vise hvorfor det er tilstrekkelig for de virksomheter som idag opererer innen EUs frie marked, at en vanlig handelsavtale vil fungere like godt eller bedre for dem.

Ta fri flyt av varer.

Det beror på hvordan man definerer varer. Etter min mening er ikke nasjonale ressurser en vare og skal ikke omfattes av EØS. Oljen, vannkraft og mineraler er eksempel på ressurser. Samfunnet fungerer ikke uten. Dette skal og må Norge ha full råderett over og det må være reflektert i EØS-avtalen..

Dvs. hvis man har et overskudd av energi, fra olje og vannkraft, og mineraler da kan det betraktes som en vare og eksporteres, ellers ikke.

Ta f.eks. oljen. Vi trenger en liten andel selv til raffinering for drivstoff mm., det meste av oljen omsettes internasjonalt. Drivstoff er en felles ressurs. Behovet dekkes gjennom raffinering i Norge. Kostbasert prissetting. Oljefondet sørger for gratis olje, grunnrenten omfordeles til folket.

Når energi omsettes internasjonalt blir det en vare der etterspørsel og konkurranse bestemmer prisen. Internt er det en felles ressurs som alt og alle eier og skal nyte godt av. Energi produksjonen er et statlig anliggende, med kostbasert prissetting og distribusjon. Skattlegges ikke da det er kontraproduktivt. Energi er ikke en kilde til omfordelings-midler.

Dette bør økonomer og politikerne forstå og behandle deretter.
Energi er samfunnsmaskineriets smurning!

Når det gjelder fri flyt av tjenester, kapital og personer så blir EØS
betraktningene omtrent de samme som for varer.

Det er grunn til å minne om at det er ikke bare EU men en hel verden å
samhandle med der ute!